

מה אומרים הקומוניסטים?

ש. מיקוני

מ. סנה

א. ויזנסקה

כנסת וגם בפעולות המוניות. אין מי ש' נאבק לכך ביתר עוז וביתר עקביות מ' מקי. כשם שאין מי שפעל יותר, ויום יותר מאבקים נגד נשול פלחים ערביים ובעד "פתוח ללא נשול" ממקי.

(ד) נגד פאולס וטרק — בד בבד עם הסברה מעל במת הכנסת על החרפה הלאומית והנוק הלאומי שגרמה הממשלה עם האמנת פאולס וטרק כנציגי מערב גר' מניה בישראל, נטלה מקי חבל פעיל ב' יותר בפעולות ההמוניות בתל-אביב וב' ירושלים נגד מעשה מחפיר זה. (בעוד ש' אנשי טוביילנר-החיבי, שהתיימרו להיות קיצוניים נגד קשרים עם מערב גרמניה, לא השתתפו בשום פעולה שכזו.)

(ה) הגנה על הדימוקרטיה — הקומוניסטים היו הראשונים שחשפו את הסכנה לדימוקרטיה שמהמים ב'גוריון ר' חבריו. טיעת מקי בכנסת מילאה תפקיד ראשון במעלה בהבלטת והרחבת הניגודים שבין דין ואשכול וסייעה לכידודם של אנ' שי ב'גוריון. מקי (בניגוד לטיעת טובי וילנר-חיבי ובניגוד לגורמים אופוזיציוניים אחרים) מעולם לא הסאה בכך ששמה ב' קדירה אחת את "שני חלקי מפא"י. מאבקה של מקי נגד הרודנות בישראל היה ונש' אר מאבק עז ביותר, עקבי ביותר ונבון ביותר.

ניתן להביא דוגמאות נוספות לעשרות מן העבר, דוגמאות המלמדות על העתה. כיום כבר מקבלים חוגים שונים חלקים חשובים מתוך תכניתנו ל"שלבם יש' ראליערכי המבוססת על הכרה הדוית בזכויות שני העמים — עם ישראל והעם הערבי הפלשתינאי. אך אנחנו לא מצניעים — כאחרים — את דעתנו כי הדרך לפתרון בעיית הפליטים הערביים היא בהכרת זכות הפליטים לחזור או לקבל פיצויים. כי נחנץ הסכם הדדי על הגבולות, וכי מדינות ערב חייבות להכיר בישראל ובזכויותיה הצוד' קות (תופש השיט, בטול החרם, חלוקת המיים).

(א) "דירה תמורת דירה" — אדמות משכנות העוני ששחין מליונים נמסרו בפרוטות לחברות קבלניות ואת הדיירים הפנו אל הרחוב. בעזרת הקומוניס' טים בכנסת, בעיריות ומחוצה להן התפתח מאבק על "דירה תמורת דירה" שפירושו המעשי: זיור אנושי לרכבות משפחות על ידי קיצוץ רוחי הקבלנים. המאבק נשא פרי והיום אפילו נציגי גח"ל (נציגי הקב' לנים והמליונרים) תובעים "דירה תמורת דירה". מלך השכונות" אלימלך רון הוא מועמד מקי לעיריית תל-אביב.

(ב) ביטול הצמדת המשכנתאות — פיחות הטבע העלה את שיעורי תש' לום המשכנתאות של רבבות משתכנים ו' אים לשעבר אותם לבנקים לכל ימי חייהם. הטיעה הקומוניסטית בכנסת והקומוניסטים מחוץ לכנסת סייעו מן הרגע הראשון בכל דרך למאבק על ביטול הצמדת המשכנתאות. גורת ההצמדה הוקלה ויש סיכוי רב ל' ביטולה. הסיכוי קם רק הודות למאבק ש' נעזר רבות על-ידי הקומוניסטים.

(ג) נגד הממשל הצבאי — מחצית הכנסת כבר הצביעה נגד הממשל הצבאי וניתן למחוק כתם זה מעל ישראל. אין גורם ציבורי ופוליטי בישראל שקדם ל' מקי במאבק נגד הממשל הצבאי גם ב'

הגוש ש' המפלגה הקומוניסטית הישראלית המחלקה להסברה

במדיונה

תל-אביב

למה השמיים כחולים?

חבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם חרות, דויד יוטן, טוען שראש-העיר שכת בכלל שהוא ראש-עיר, ונידמה לו שהוא סוכן פירסומת של ראש-העיר. ראש-העיר עצמו טוען שדויד יוטן בכלל לא יודע מה הוא מדבר, ושהוא בכלל לא עשה שום דבר קונסטרוקטיבי בשביל העיר הזאת, והאופוזיציה יודעת רק לצעוק, ואלה היושבים ליד ההגה עושים הכל, ובכלל.

דויד יוטן טוען שבכל בתר-הקולנוע בעיר מראים לפני כל סרט סרטון קטן, המראה את כל הניסים והנפלאות שעושה העירייה למען האזרח הקטן, ושוה לא הוגן לפני הבחירות. נמיר טוען שזה באישור הנהלת העירייה, ואם דויד יוטן לא יודע, אז ש' יטרח בבקשה לעיין בפרוטוקולים.

יופי של עיר. החיכוכות המעמיק יכול היה להמשך עוד זמן רב, אבל אזרחי העיר יאלצו לסבול את הסרטון עוד שבוע בלבד. עד השני בנובמבר. אחר-כך כבר לא יהיה בו צורך. רק אם יהיה לראש-העיר קצת מזל, והוא ייבחר שוב, הוא יוכל לשמור אותו לקראת הבחירות הבאות. זה יחסוך כמה לירות מהתקציב. וככה הולך הסרט: שמיים כחולים. שמי תל-אביב, כמוכן. רק טיפשים לא מבינים שהשמים כחולים, מפני שהם שמחים שלעיר העיברית הראשונה יש ראש-עיר טוב כל-כך. הלאה: ילדי תל-אביב משחקים. פרצופים מחייכים. הם שמחים מפני שראש-העיר דואג להם. הוא מקים בשבילים מועדוני נוער, כדי שהם לא יסתובבו סתם ברחובות. גם לילדים הערבים, ביפו העתיקה, יש מועדון נוער. לקראת הבחירות גם הילדים הערבים הם ילדים טובים. הרחובות נקיים. המדרכות מצוחצחות. תענוג לגור בתל-אביב.

ודויד יוטן, איש האופוזיציה, מעז עוד להגיד שזה לא בסדר!

משפט

פיצול האישיות

יוסף ב'דויד אומר על יוסף ב'דויד שהוא לא יוסף ב'דויד. גם יוסף ב'ן דויד טוען שיוסף ב'דויד הוא לא יוסף ב'דויד, ואיפה הצדק בכלל!

אז יוסף ב'דויד העיד בשבועה שהוא יוסף ב'דויד. אבל יוסף ב'דויד אמר שזה לא קונץ, וגם הוא העיד בשבועה שהוא יוסף ב'דויד. בהפסקה, כששופט בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, אליהו מני, נכנס ללישכה כדי להחליט מי הוא מי, ישב יוסף ב'דויד והעיקף מבטים וזועפים ביוסף ב'דויד. "יוסף ב'ן דויד!" קרא השמש אחרי ההפסקה. יוסף ב'דויד נכנס לאלום, ו' אחריו יוסף ב'דויד.

"יוסף ב'דויד!" קרא התובע. יוסף ב'ן דויד קם. גם יוסף ב'דויד קם. יוסף ב'דויד טען שיוסף ב'דויד הוא רמאי. גם יוסף ב'דויד מוכן להישבע שיוסף ב'דויד הוא רמאי.

בג'רש עז יד הירקון. כל זה הת' חיל ביום שיוסף ב'דויד (43) קיבל הוד' עה מהעירייה שעליו לשלם כמה מאות לירות, כמיסים וארנונות, על המיגרש ש' יש לו בצפון תל-אביב, ליד הירקון.

יוסף ב'דויד התרגז. הוא לא אוהב לשלם מיסים. חוץ מזה אין לו מיגרש ליד הירקון. אחר-כך הוא נמלך בדעתו והחליט שאם העירייה רוצה להעניק לו מיגרש במתנה — למה לא?

הוא שילם את המיסים, ראה בפעם הראשונה את המיגרש שלו והחליט, ל' יתר ביטחון, למכור אותו. יוסף ב'דויד היה בעליו של המיגרש וזמן קצר בלבד. כי יום אחד הופיע ב' עירייה יוסף ב'דויד. הוא רצה לשלם את המיסים על המיגרש שלו.

הפקיד חשב שהוא לא נורמלי. רק לפני כמה שבועות היית פה, לא? יוסף ב'דויד הבין מאוחר מדי שיוסף ב'דויד סידר אותו. הוא פנה למשטרה, ואז היה משפט, ויוסף ב'דויד נידון ל-18 חודשי מאסר.

רק השוטרים המיסכנים, שהיו צריכים לקחת את יוסף ב'דויד לבית-הסוהר, הת' בלבול, ולא ידעו את איזה יוסף ב'דויד הם צריכים לקחת. אז יוסף ב'דויד התני דב להראות להם.

חקירה נמוצת של

בעמודים אלה מתאר "העולם זה" את חקירת המשטרה באחת מתעלומות הרצח המיסתוריות ב' יותר של השנה, הרצח שזכה לכינוי נוי "רצח פרדס-כץ". התואור מתחיל ברגע שהרצח נמצא ב' דירה על-ידי אשתו, ומסתיים ב' רגע שבו הושלמה עבודת החוקר רים והתחילה עבודתם, הלא פחות קשה ולא פחות מסוכנת, של ה' משפטנים.

השבוע נפתח משפטו של פנחס סבאה, צעיר רמת-גן הנאשם ב' רצח שלום ("סלים") דבי מפרדס-כץ. האם תצליח התביעה, המת' בססת על עבודת-נמלים של חוקר רי משטרת רמת-גן, להוכיח את אשמתו של החשוד? או האם יעלה בודי פרקליטו של סבאה, אחד מעורכי-הדין המנוסחים ביותר במדינה, נתן קנת, לזכות את מרשו?

שאלה זו תוכרע רק בסופו של הדיוקרב המשפטי, שהחל השבוע בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב.

רצח המסתורי ביותר של השנה היגע השבוע אל בית-המשפט. גבר בן 40 נמצא לפנות-ערב בתוך שלולית של דם על-ידי אשתו, שחזרה מהעבודה. על גופו נמצאו סימני אלימות ובחדר שבו אירע ה' מקרה שררה אנורלמוסיה.

דקות ספורות לאחר שבני-משפתו הת' רכזו במקום הרצח, וביכו בייללות קורעות לב את מותו, התכנסו בחדר-השיבות של נפת רמת-גן מיטב החוקרים של מחוז תל-אביב.

השאלות שריחפו בחדר הדחוס-עשן לא היו קלות: מי רצח את שלום ("סלים") דבי? מה היו מניעיו של הרוצח האלמוני? האם בקומה השניה של הבית מספר 93 ברחוב הגניאש בפרדס-כץ היה רצח, או התאבדות על רקע בלתי מובן?

האשה אשמה בכל ו'.

תחילה נבדקה האפשרות האחרונה. חוקרי המשטרה נעלו את החדר בו נמצאה הגופה, השאירו את הרהיטים ואת הסכין המגואלת בדם, כמו שנמצאו ברגע שהאשה פתחה את הדלת. מומחי השיחזור ערכו תרשימים מדוייקים של המקום, שיחזרו את הצורה בה כרע הקורבן ונפל מתכוסס בדמו.

רופאי המכון לרפואה-משפטית באבר-כביר ערכו בדיקות מדוקדות, שבהן התגלו שלוש חתכים עמוקים בצוואר, שנגרמו מדקר רות תכופות. הם הגיעו למסקנה חד-משמ' עית: סלים דבי לא התאבד.

שעות אחדות לפני שהתקבלה במשטרה חוות-דעתו של המומחה לרפואה משפטית, הגיעו אנשי חוליית-השיחזור של מחוז תל-אביב לאותה מסקנה. התנוחה שבה נמצאה הגויה, המחק בינה ובין הסכין המגואלת בדם, אי-הסדר ששרר בחדר — כל אלה העירו כי בחדר צרה-מידות אירע פשע מח' רי.

האור הירוק בחדר החקירות של נפת רמת-גן נדלק. החוקרים ניסו, קודם כל, ל' שחזר את רגעי האחרונים של המנוח, ול' התחקות אחר מניעיו האפשריים של הרוצח האלמוני.

את הימים הראשונים אחרי המיקרה הק' דישו החוקרים לחקירה מסועפת, שהביאה בחשבון את רוב האגשים שהנרצח היה איתם בקשר הדוק. יחסיו עם בני משפחתו, הוריו, ידידיו, שכניו, חבריו לעבודה ומכריו — נבדקו בצורה קפדנית.

"לא ידוע לי על אויבים או שונאים שהיו לו", סיפר אביו לחוקרי המשטרה, שניסו לדלות ממנו כל פרט העשוי לסייע להם ב' פיתרון התעלומה. "הוא היה אדם טוב", שיבחה אותו אימו הישישה, "הוא אף פעם לא רב עם אף אחד!"

רק אחיו הצעיר של המנוח, מנשה דבי (25), הצליח להוביל את אנשי המשטרה צעד אחד קדימה. "האשה שלו אשמה בכל!" קבע, בלי שתהיה לו, לכאורה, שום אחיזה